Cum enim de situ loci nemo veterum dubitaverit, et ipse Ovidius optime testari queat ad Pontum Euxinum, prope Ostium Istri positum fuisse, factum est tamen superiore seculo, ut Coelius Calcagninus Temesvar Transylvaniae oppidum, Ciofanus et alii Kioviam Lithuaniae mediterraneas urbes, Tomos veterum esse ridicule crediderint. Ille solius nominis vicinia ductus hic sepulchri cujisdam detectione quod prope hanc urbem cum inscriptione Ovidii repertum sit. Sed volupe fuerit de his disserentem audire Laurentium Mullerum, consiliarium qemdam Ducis Curlandiae. « Εἴχομεν μεθ' ἡμῶν λέγει » ὁ σύμβουλος Μύλλερος (2), εὐγενῆ τινα Βολινὸν, » Βοϊνούσκην ὀνομαζόμενον, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐσύστησε, » ὁ *Στάραστας* (δημογέρων) τῆς Βρεμβλόβας. Οὗτος » ἔπεισε τινὰς ἐξ ἡμῶν νὰ προχωρήσωμεν μετ' αὐτοῦ » καρτερῶς, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ μᾶς δείξῃ τὸν ἀληθῆ τά- » φον τοῦ Οὐιδίου. Ὅθεν, ἀφοῦ τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐπεί- » σθησαν νὰ τὸν ἀκολουθήσωσιν, μᾶς ἔκαμεν, εἰς ἓξ » ἡμέρας ἀπὸ τὸν Βορυσθένην διερχόμενοι ὁδὸν ἔρη- » μον καὶ δυσδιάβατον, νὰ φθάσωμεν εἰς ὡραῖον καὶ » ἀρωτόν τινα τόπον, καὶ ὕστερον εἰς δροσερὰν πη- » γήν· ὄχι δὲ μακρὰν τῆς πηγῆς ταύτης, ὡς βολὴν πέ- » τρας, ἔσυρε τὸ ξίφος του, ἔκοψε τὸ βαθὺ χόρτον, συ- » νεργούντων καὶ ἡμῶν εἰς τὸ νὰ καθαρισθῇ ὁ τόπος, » ἕως οὗ εὕρωμεν τὴν ἐπιτύμβιον πλάκα. Ἀλλ' ἐπει- » δὴ καὶ τὰ γράμματα ἦσαν σκεπασμένα μὲ βρύον, » ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς πλακὸς ἦ- » τον ἀποκεκομμένον ἓν τεμάχιον, ἐκαθαρίσαμεν τὰ » γράμματα διὰ τῶν μαχαιρῶν, τὰ ἐμαυρίσαμεν μὲ » πυρίτιδα, καὶ εὕρομεν, ὅτι ὁ τάφος ἐσυμφώνει μὲ » τοὺς λόγους τοῦ Βοϊνούσκη, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πλακὸς » εἶναι γεγλυμμένοι οἱ τέσσαρες οὗτοι στίχοι.

Hic situs est vates, quem divi Caesaris ira
Augusti Latio cedere jussit humo.
Saepe miser voluit patriis occumbere terris,
Sed frustra hunc illi fata dedere locum.

« Ἐλάβομεν ἀπὸ τὰ δένδρα ῥητίνην, τὴν ἐμαυρί- » σαμεν διὰ πυρίτιδος εἰς τὴν φωτιὰν, καὶ μὲ αὐτὴν » ἐγεμίσαμεν τὰ γεγλυμμένα γράμματα, διὰ νὰ μὴ » γεμίζωνται πλέον ἀπὸ βρύον. Ὅτι δὲ ὁ τόπος, ὅπου » κεῖται ἡ ἐπιτύμβιος πλάξ, ad fines Graeciae, ἐ- » κατοικεῖτο, τοῦτο φαίνεται ἀπὸ παλαιοὺς σωροὺς » λίθων, καὶ ἀπὸ τὴν τερπνὴν πηγήν. Ὁ Βοϊνούσκης » ἔλεγεν ὅτι δὲν ἀπεῖχε πολὺ ὁ Πόντος, ἀλλὰ ἡμεῖς » δὲν ἐτολμήσαμεν νὰ προχωρήσωμεν. » (3)

Ἐκ τῆς περιέργου ἐκθέσεως ταύτης ἐξάγεται, ὅτι οἱ περὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ ἀπατεῶνες δὲν ἔλειψαν πώ-

(2) *Ὁ Γοτθτφρέδος ἀναφέρει τὴν ἔκθεσιν ταύτην Γερμανιστὶ, ἀλλὰ ἡμεῖς ἐνομίσαμεν εὔλογον νὰ τὴν ἀναφέρωμεν ἑλληνιστὶ, χάριν τῶν μὴ γνωριζόντων τὰ Γερμανικὰ, ὡς ἡμεῖς αὐτεί. Ἡ δὲ μετάφρασις ἔγεινε ὑπὸ τοῦ φίλου μας Κ. Γ. Γ.*

(3) Vide Zeilerum Epistola 400 pag 677.

ποτε, καὶ ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Βοϊνούσκη ἐσδυνη- μὲ ἐκείνην τοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας Σιμωνίδου ἐν Κω- σταντινουπόλει. Cum hac autem ratione, ἐξα- λουθεῖ νὰ λέγῃ εἰς τὴν ἐπίκρισίν του ὁ Γοτθοφρέδ loci ferme convenit Michalo Lithuanus fragminibus p. 35. Ibi, inquiens, Borsthenes involvitur mariduodeci ostiis divisus, etc. unde haud pr cul ostia Dnestri cognomen h bent Vidono, ab Ovidio Poeta, q ea in parte Ponti exulasse cred tur. Quae deinde idem Michalo addit de Tro ruderibus prope Kioviam, etiam Heracliti s nem movere possent. Lazius autem lib 12. f 367. tempore Eriderici III. Imper aliud ill Poetae monumentum repertum scribit Sarw riae in Hungaria quod Episcopus Taurinen jure dioeceseos sibi vindicaverit, putatque i dultu impetrato Ovidium ex Ponto Sabari se contulisse, ibique mortuum esse. Quae tantundem fidei mereri videtur, atque ill quod Isabella Regina Ungariae Petro Ang Bargaeo ostendisse calamum argenteum Ov traditur Belgradi repertum. Hofmanus Lexico sub nomine Ovidii. Sed meum quoque si quod est, judicium interp nam, ficta mihi videntur haec omnia. Nam Eusebii opinio Ovidium Tomis sepultum an quitatis praescriptione se tuetur, et majorem h bet veri similitudinem vid Scaliger in Eusebium. Fabulae autem Lithuani incunabula facile deprehenderit, qui cogitaver quo ambitu haec gens a Romanis originem am arcessere soleat. Vide Lansium co sult. pro Polonia, et imprimis M chalonem Fragmine quarto. Nec vum est supposititias inscriptiones vulgari p fraudem Annii Viterbiensis. Qui autem Tom hodie Baba a Turcis dici putant, oppidum adh munitum et capaci portu instructum, aut r acu tangunt, aut proxime absunt a verit Situs enim loci convenit, licet recens Danu tabula Tomos paulo meridionaliores faciat. S contenti simus hoc Catone.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΩΝ

Εἰς τὸ ἕβδομον τῆς *Μνημοσύνης* τεῦχος κατ- ρησα μικρὸν ὑπόμνημα περὶ τῆς ἐπισκηψάσης ν εἰς τὰς σταφιδαμπέλους· ἐξέθετον δ' ἐν αὐτῷ »

Ἰον Ὅτι ἡ ἀσθένεια αὕτη εἶναι συνέπεια τοῦ ἄπειρον πολλασιασμοῦ μικροῦ τινος παρασίτου μικροσκοπικοῦ μύκητος, κληθέντος παρὰ τῶν εἰδ